

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 29. januar 2019
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Emilie Liv Loiborg
Sagsnr.: 2019-0035-0077
Dok.: 986226

UDKAST TIL TALE

Til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål P og Q (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Samrådsspørgsmål P:

”Vil ministeren redegøre for Datatilsynets ageren i sagen om virksomheden GoMentor, herunder om ministeren finder det tilfredsstillende, at en tilsynsmyndighed under Justitsministeriets ressortområde lader personfølsomme oplysninger være tilgængelige online i flere måneder samt hvordan det kan tage Rigspolitiet flere måneder at bevissikre materialet, når det handler om så personfølsomme data?”

Samrådsspørgsmål Q:

”Vil ministeren redegøre for datatilsynets generelle funktion, når det gælder beskyttelse af danskernes datasikkerhed, herunder om datatilsynets rolle er at fjerne følsomme personoplysninger hurtigst muligt, når disse ikke er sikret korrekt eller om det er at sikre beviser med henblik på at opnå den hårdeste straf til lovbrøder, men på bekostning af, at borgernes følsomme personoplysninger ikke fjernes hurtigst muligt?”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Karin Gaardsted (S)

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Indledning]

Tak for spørgsmålene.

Jeg vil gerne indlede med at understrege, at regeringen prioriterer databeskyttelse højt og arbejder for at styrke beskyttelsen af danskernes personoplysninger. Det er vigtigt for mig, at alle danskere ikke kun føler sig trygge i deres eget hjem og i det offentlige rum, men også på internettet.

Jeg kommer i dag ikke til at forsvare Datatilsynet i denne sag. Jeg kommer ikke til at sige, at myndigheder skal undlade at lukke huller, de har kendskab til. Men jeg kan ikke instruere Datatilsynet. Tilsynet er uafhængigt. Det kommer jeg tilbage til. Til gengæld kan jeg i dag sige, hvad jeg har tænkt mig at gøre som justitsminister for at sikre, at vi både beskytter borgernes personoplysningerne og sikrer en konsekvent håndhævelse af de nye databeskyttelsesregler. For i Danmark skal alle kunne færdes trygt på internettet.

Danmark skal ikke være et land, hvor borgere føler sig utrygge på internettet, fordi de frygter, at deres data ved et uheld flyder rundt online til alles skue. Jeg ville selv opleve det som meget krænkende, hvis mine personlige

oplysninger pludselig lå tilgængelige for andre på en internetside.

Et af hovedformålene med de nye regler for databeskyttelse er at beskytte borgernes personoplysninger. Ikke mindst på internettet.

Det er derfor vigtigt, at de regler, der værner om vores personoplysninger, håndhæves. Det betyder meget for mig. Overholder en virksomhed eller en myndighed ikke disse regler, skal det have konsekvenser.

Vi skal *både* sikre, at følsomme data ikke ligger frit tilgængeligt på internettet, *og* vi skal sikre at brud på de regler, som værner om danskernes personoplysninger på internettet, håndhæves.

Tryghed for danskerne og håndhævelse af reglerne, der beskytter vores personoplysninger, går efter min overbevisning altså hånd i hånd.

Spørgsmål P

[Det faktuelle forløb i den konkrete sag]

I samrådsspørgsmål P er jeg blevet spurgt ind til en konkret sag, som verserer ved Datatilsynet og hos Politiet.

Jeg vil indledningsvis pointere, at Datatilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed. Det står i loven. Det betyder, at jeg som justitsminister ikke kan give instruktioner til Datatilsynet. Jeg fører ikke tilsyn – så at sige – med Datatilsynet.

Men det betyder ikke, at jeg forsvarer Datatilsynets håndtering af sagen. Tværtimod – som jeg var inde på i starten, hverken kan eller vil jeg forsvare håndteringen af sagen. Jeg mener, at man bør benytte sig af lovgivningens muligheder for at lukke huller i de tilfælde, det er muligt.

Jeg har til brug for samrådet indhentet en udtalelse fra både Rigspolitiet og Datatilsynet. Jeg kan også henviser til Datatilsynets redegørelse i besvarelserne af spørgsmål nr. 227 og nr. 228 (alm. del) til Folketingets Retsudvalg om samme sag.

Rigspolitiet og Datatilsynet har over for mig tilkendegivet følgende:

Datatilsynet har oplyst, at de modtog en klage fra en borger den 24. august 2018 over den pågældende virksomhed. Datatilsynet efterforskede sagen, inden tilsynet valgte at foretage anmeldelse til Københavns Politi den

26. oktober 2018. Kort efter afsagde Københavns Byret en kendelse om bevissikring i sagen.

Det er vigtigt for mig at slå fast, at det betyder meget for mig, at de nye regler, der beskytter vores allesammens personoplysninger, fungerer i praksis. Spillereglerne skal overholdes af alle. Og overtrædelse af spillereglerne skal have konsekvenser.

Jeg er derfor også glad for, at Datatilsynet har oplyst, at tilsynet løbende evaluerer sin håndhævelse og de erfaringer, tilsynet gør sig i forbindelse med håndhævelsen. Evaluering sker i øvrigt i tæt samarbejde med politiet og anklagemyndigheden, og det er vigtigt med tæt samarbejde her.

Jeg er derfor også glad for, at Datatilsynet og Rigspolitiet har oplyst, at de i december afholdt et møde med anklagemyndigheden om den løbende håndhævelse og erfaringerne med det.

Det er naturligt, at de håndhævende myndigheder løbende evaluerer håndhævelsen efter indførelsen af de nye databeskyttelsesregler.

Jeg vil gøre alt, hvad *jeg* kan for, at de ny spilleregler fungerer i praksis. For håndhævelse er vigtig og går hånd i hånd med danskernes tryghed.

Jeg har derfor besluttet, at vi i Justitsministeriet gennem dialog og møder med Datatilsynet, politiet og anklagemyndigheden skal være med til at sikre, at denne nye typer af sager håndteres på bedst mulig måde – fra start til slut.

Nærmere præcist vil jeg bede mine embedsmænd om to ting. Jeg vil for det *første* bede dem om at sikre, at det praktiske samarbejde igennem hele processen mellem myndighederne går så smidigt som muligt. Vi skal sikre, at vi varetager hensynet til den enkelte borger i processen, og vi skal sikre beviser, så vores domstole præsenteres for nogle ordentlige sager.

For det *andet* vil jeg også bede mine embedsmænd overveje, hvordan myndighedernes handlemuligheder og forskellige værktøjer i lovgivningen udnyttes bedst muligt. Jeg håber, overvejelserne eksempelvis kan bidrage til, at man, når situationen tilsiger det, sørger for at benytte den mulighed for at give påbud om at lukke huller, som eksisterer i dag. For tryghed på internettet går hånd i hånd med håndhævelsen af spillereglerne.

Spørgsmål Q

[Om Datatilsynets generelle funktion]

Samrådsspørgsmål Q indeholder en præmis, som jeg er grundlæggende uenig i. Efter præmissen i spørgsmål skal ”man” acceptere en løsning, hvor ”man” enten fjerner følsomme personoplysninger hurtigst muligt, eller opnår hårde straffe for lovforbrydelser på bekostning af den enkelte borger.

For mig som justitsminister er det *ikke* et spørgsmål om enten / eller. Det er ikke et spørgsmål om *enten* at beskytte borgerens følsomme personoplysninger *eller* at kunne håndhæve de regler, der skal beskytte borgeren.

For mig er det et spørgsmål om *både / og*. Vi skal *både* sikre den enkelte borgeres følsomme personoplysninger på nettet *og* sikre, at brud på reglerne får konsekvenser.

Og som jeg sagde før, så har jeg besluttet, at vi i Justitsministeriet skal være med til at se på, hvordan vi både varetager beskyttelsen af den enkelte borger og samtidig sørger for en smidig proces ved håndhævelsen af spillereglerne på internettet. Det er vigtigt for mig, at sagerne behandles på den mest smidige måde fra start til slut. Det

er altså vigtigt både at sikre den enkelte borger, der ikke skal opleve, at følsomme oplysninger ligger frit tilgængeligt, og at sikre gode beviser, når sagerne rammer domstolene.

Danmark skal være et land, hvor borgere føler sig trygge på internettet. Borgerens tryghed på internettet går hånd i hånd med håndhævelsen af de regler, der beskytter vores personlige oplysninger.

Tak for ordet.